

Otto Ondroušek, MUDr.

Praha, 19. února 1945.

Vážený pane Ondroušku,

děkuji Vám srdečně za Váš starostlivý dotaz, díky Bohu, mohu Vám sdělit, že všichni známi i my jsme vyvázli bez úhony, pouze jednoho kolegu jsme museli všera odstěhovat, protože dům, v němž bydleli, hrozí zřícením. Zachránili však skoro všechno.

Dle statistických zjištění /opravdu úřední, bez pod- nebo nadsazování, je poškozeno přes 500 domů /v to se nepočítají akraxxxkpxmzxaxxy domy s pouze vytlučеныmi okny/, z toho je 57 domů úplně zbořených a 220 -230 domů neobyvatelných. Mrtvých a pohřešovaných je kolem 460, je však jisto že několik desítek lidí ještě podlehnou zraněním. Zraněno je ke \times 1.450 lidí.

Teď o tom, co je vůbec zasaženo: Karlův most i Národní divadlo vyzly bez úhony; bombardování začalo - nehledě k dvěma domům u smíchovského nádraží a zápalným pumám v Radlicích, kde vyhořelo asi 7 statků - mezi železničím a Palackého mostem. Táhlo se to směrem na Vinohrady, Emauzy hořely, pobořen je Faustův dům, rozbito nejvyšší patro všeobecné nemocnice nad hlavním operačním sálem, naproti v divisní nemocnici zbořen celý prostředek v traktu směrem do Karlova náměstí, kus dále, nad botanickou zahradou, vyhořel mineralogický ústav něm. university, kousek dále sklad té dekorací Národního divadla, směrem k dětské nemocnici na Karlově rozbořeno několik domů, střecha porodnice, čerpací stanice vodojemu, pak na Vinohradech mezi Mírovám náměstím všechny ulice /alespoň po jednom domu/ až za vršovické nádraží, v parku Grebovce zámeček, v němž byly německé děti vivarium, kousek dále továrna na klobouky, hasačské stanice, na nádraží hradlo, pod nádražím všechny ohrady a skladiště kolem našeho domu, asi 100 m za naším domem jsou 3 pětiposchodové činžáky úplně zbořeny. My nemáme vyraženu ani tabulku.

Nejhůře dopadly Vinohrady, kde je zasažena Fochova tř., a s ní rovnoběžná Mánesova a Slezská. Zde se táhne bombardovaný pruh od Smetanky nad Vilsonovým nádražím až k Floře u Olšanských hřbitovů. Na Fochově tř. vyhořela dobrá 1/4 ze zasažených domů. U Mírového náměstí zasažena a vyhořela synagoga, kousek dále zasažen vinohradský národní dům, bio Minuta, na Fochově tř. vyhořel palác Radio /ne Rozhlas, ten je o dva bloky níže a vyvázl bez poškození/.

Velmi těžce je poškozena též Pankrác, kde vyhořel blok 14 moderních činžovních domů /šestiposch./, v nichž byl Jedličkům ústav /dílny/ a velké pekárny, kromě toho je tam rozbořena celá řada dalších domů. Pokud jsem slyšel úsudek lidí, kteří zažili druhý nálet na Brno, tvrdí, že sice bombardování žádný dojem neudělalo /já pracuji proti Vilsonovu nádr., díval jsem se při tom z okna na Smetanku, která je od nás vzdálena asi 300 m, moje matka stála u nás ve Vršovcích na balkoně/ a rovněž jsme si z toho nic nedělali, účinky jsou prý však minimálně stejné jako v Brně. ne-li horší. V Praze mnoho životů zachránily železobetonové stropy a spojení sklepů mezi sebou.

Mám ještě odpovídat na spoustu dopisů, promiňte proto, že tentokrát již končím.

Váš

Ing. V. Doudrovský Brno

Praha, 27. března 1944.

Vážený pane inženýre!

Tak p. Technik se konečně vrátil z Mnichova a slíbil, že Váš článek někde uveřejní, prý se už dohodl s jedním redaktorem. Chce však fotografie s lidmi, a těch bohužel máme málo. Vaše negativy si zde prozatím ještě ponechám, protože štočky prý budou dělat přímo z negativů, pak Vám je vrátí. Lhůta k zaslání dalších obrázků je do 15. dubna; pokusíme se ještě něco stvořit. Přiloženě Vám zasílám několik obrázků z nových prostor v Chýnově; je to však velmi špatně větráno a tak než jsme se tam dostali, bylo to plné kouře a obrázky podle toho dopadly.

S Vašimi stížnostmi se prozatím nehýbe, věc je u říšského vedoucího /komisaře/ oddělení Naturschutz. Na adaptování moravských objektů si vyžádali dobrozdání říšských odborníků. Jak jsem slyšel, pustili se prý též do Drátenické.

U nás dohromady nic nového není, tak pomalu živoříme v tom našem krásku, já teď fuxuji u prof. Kettnera a učím se geologii. Snad pojedu na počátek srpna do Němčic.

A ještě něco o tom Chýnově: Tak chudák p. Rothbauer vykopal v Bládivé díru tři m hlubokou, dole, skoro v úrovni jezírka, konečně přišel na ústí přítokové chodby od východu. Protáh se tam do chodbičky asi 60 cm až 1 m široké, kterou prolezl na 10 m daleko / na druhé straně máte příčný profil/. Pak už to bylo moc rozblácené, tak toho nechal. My jsme prolezli s kol. Schülerem ještě o 10 m dále, a vnikli jsme do vodního dómku asi 10 m dlouhého a 8 m širokého, jehož 1/3 zabírá jezírko. Toto jezírko je 7 m nad hladinou jezírka u Čertovy prorážky! Voda dělá pěkné vodopádky, teče hluboce zaříznutým kaňonkem, a jsou zde vyvinuty všechny stupně vodních čar! Nesesune-li se stěna, pojedu to o svatodušních svátcích zmapovat.

A co je u Vás nového? Napište mi brzo něco!

Váš

Ing. V. Ondrušič Brno

V lomech na Bani u Tetínem přišli v poslední době na 2
Praha, 11. prosince 1942.

mu u Srbska sice odkrýli vzhled do propačování, vzhled
období byla však tak těsně, že se nepodařilo zjistit, jak se tento

Po delším potlačování po stavbách jsem se konečně rozhodl,

že jednou zase zavítám domů, a tak jsem se dal přeložit do centrál-

ly naší firmy do Prahy - také z toho důvodu, abych ještě užil domo-

va, než půjdu do říše. A hned, jak jsem sehnal trochu volného času

/po odbytí všech randíček atd./ sedám a píši Vám, co je u nás no-

vého.

Za prvé nám zde milý Pán Bůh stvořil ponorný potok: Buba-

vický potok, který u Srbska ústí do Berounky, protéká většinou vá-

penčí, asi 4 km od Srbska překonává výškový stupeň asi 20 m vodopá-

dy o 6 kaskádách. V těchto vodopádech byly basény ssutí a šterkem

úplně vyplněné; v květnu přišla ohromná povodeň, která všechna ma-

teriál odnesla. Dnes jsou basény hluboké 2 - 3 m. Voda protékala

vodopády, ale jakmile se vodní stav zmenšil na normál, počala se

všechna voda propadat asi 200m pod vodopády. Tak to vydrželo po celé

léto, na podzim za silných dešťů přebytek vody protékal údolím dále,

ale po 2 km toku, asi 1,5 km od Srbska se i tento přebytek propadá.

Dále je koryto úplně suché, vytvořila se zde ještě jedna závrtu po-

dobné sníženina; výtok těchto vod však neznáme. Tato lokalita by po-

třebovala systematické každodenní pozorování.

Výtok vod pod Tetínem přes léto úplně vyschl, pravděpodob-

ně v důsledku prokopání a snížení odvodňovacího koryta o 1 m. Rov-

něž i pramen u Sv. Jana, který po celý minulý rok vystupoval z vel-

ké zlomové trhliny, vyschl, resp. se ztrácí přímo do ssutí.

Průběh výzkumu

V lomech na Damilu nad Tetínem přišli v poslední době na 2

nové jeskyně, pojedeme na ně podívat příští týden. V lomech na Chlu

mu u Srbska sice odkryli vchod do propastovitých prostor, vstupní

chodba byla však tak těsná, že se tam nedalo vniknout. Dnes je tento

vchod zasypán sestřeleným kamením.

Po celé léto jsme prováděli archeologickou vykopávku u vcho

du do jedné jeskyně; na podzim jsme ji úplně dokončili, ale než se

náš kolega - archeolog dostal k tomu, aby o tom něco napsal, byl od-

veden do říše. Já jsem se proti tomu pojistil: jednak píši denník,

co jsme kde zjistili, jednak jsem sbalil několik kluků ve stáří od

17 do 19 let a zaučuji je, aby mohli pokračovat tam, kde jsme my

přestali.

Na jaro chystá dědek Petr bok výstavu "Český kras", kam mám

příspěť též několika fotografiemi a plány. Nu, uvidíme, zda zde z ja-

ra ještě budeme. Prozatím chodím pilně za děvčaty, abych toho užil,

pokud jsem ještě v Praze. Myslím, že je to jediný rozumný čin, který

jsem za svého života udělal /myslím tím to chození za děvčaty/.

Až budete mít chvíli času a nálady, napište mi laskavě, jak

to chodí u vás. Četl jsem článek v Přírodě o novém objevu ve Sloupu

a co se kolem toho sběhlo, a slyšel jsem i vřelí povídky o Abs.

A na konec si Vás ještě dovoluji obtěžovat prosbou, jestli budete

mít nějakou možnost zaslat mi žebřík. všechny výlohy budu hradit.

S uctivými díky

Výtek vod pod Tetínem přes léto úplně vyschl, pravděpodobně v důsledku prokopání a snížení otvornostního koeficientu. Vzhledem k tomu, že v minulosti byl tento území velmi vlhký, což bylo způsobeno výstavbou železniční tratě, která byla v tomto území vybudována v roce 1875. Vzhledem k tomu, že v současnosti je toto území velmi suché, což je způsobeno snížením otvornostního koeficientu, což je způsobeno výstavbou železniční tratě, která byla v tomto území vybudována v roce 1875.

Ing. V. Ondrouček Brno

Pikovice, 8. srpna 1942.

Vážený pane inženýre!

Promiňte, že jsem hned po příjezdu z dovolené Vám nepoděkoval za pohostinství, stala se mi jedna trochu překvapující věc: přijedu v pondělí ráno na stavbu do Zelené, tam už na mě čeká náš p. šéfinženýr /o půl osmé ráno!/ a hned: Tak, pane Homola, sbalte si svých pět švestek kolo nechte zde, to za Vámi dovezou autem, sedněte si ke mě a jedem. Druhou takovou zastávku jsme udělali v Milovicích, kde "potrefenými" byli dva mistři, a už jsme to hnali přes Brahu na vranskou přehradu a do známého výletního místa Pikovic.

Pikovice jsou krásné městečko, u řeky Sázavy, 25 km od Prahy v krásné krajině /něco jako údolí Říčky/, ale dnes jsou již úplně vystrahovány. Celý pruh od Štěchovic až k Benešovu byl pronajat od SS na 27 let. Až na tu liduprázdnost to zde ještě ujde, bydlíme v trempsých "chajdácích" jejichž cena se dá odhadovat od 100.000 Kč vzhůru. Zůstalo to zde i se zařízením, v naší chatě dokonce i s nádobím a nějakou marmeládou, kromě 42 lahviček s léky, jak bylo inventárně zjištěno. Na 8 lahví vína, které byly ve sklepě, však nikdo nepřišel a už také nepříjde - oslavili jsme jimi novou stavbu.

Pokud se týká děr, nemohu Vám prozatím říci nic nového, teprve tento týden se chystám zas do děr kolem Berouna a doufám, že zde uvidím po dlouhém čase Petrboka. Míním už vážně začít s Barrandovou jeskyní, dovoluji si Vás proto poprosit, zda byste mi dal ten žebřík zhotovit u některé firmy v co možná nejkratším čase; zaplatím každou cenu /tisícovku ovšem zbytečnou nemám/. Prosím Vás o brzkou zprávu

a zůstávám